

با موضوع اعتیاد

مانسوز

کشید، سریال آزادی مشروط بود. کلیت این مجموعه متمرکز بر مسأله کرونا و امداد رسانی تیم داوطلب بود اما شخصیتی که سروش جمشیدی آن را بازی می‌کرد، چهره یک معتاد ترک کرده را نشان می‌داد که همه به او مشکوک بودند. روایت طنزی که جمشیدی از این شخصیت داشت باعث شده بود اعتیاد به شیوه متفاوتی روی آنتن تلویزیون نقش ببندد.

زنی که معتاد بود

چهره ستاره اسکندری برای آنهایی که مجموعه داستان یک شهر را تماشا می‌کردند، در قامت یک معتاد نقش بسته است. او در مجموعه‌های دیگر تلویزیونی و نمایش خانگی هم این کارا کتر معتاد را بازی کرده بود. با این حال، بازی در قامت معتاد داستان یک شهر، متفاوت‌تر از دیگر کارهای او بود.

مجازات جایگزین برای اعتیاد

سریال محکومین که در سال ۹۶ روی آنتن رفت، به موضوع مجازات برخی مجرمان می‌پرداخت. در واقع به افرادی که سهوی مرتکب جرم کوچکی شده و پشیمان بودند، با این پیش‌فرض که نیت خود را تکرار نکنند، فرصت تازه‌ای داده می‌شد. این فرصت با این هدف ارائه می‌شد که این افراد به جای سپری کردن دوران محکومیت خود در زندان، مجازات‌های جایگزین شامل یک فعالیت اجتماعی را به انجام برسانند. اعتیاد هم بخشی از این جرایم بود که با برخی فعالیت‌های دیگر جایگزین می‌شد. نشان دادن چنین سریالی به

نوعی دعوتی بود برای بازگشت به ارزش‌های انسانی و کمک به افرادی که سهوا دچار خطا می‌شدند و به دنبال جبران بودند.

اعتیاد متفاوت

تاکنون در مجموعه‌های بسیاری به مسأله اعتیاد به قرص‌های روانگردان پرداخته شده است. از جمله سریال «ما چند نفر» که توانست این نوع از اعتیاد را به تصویر بکشد. این سریال روایتگر ماجراهای چند جوان بود که با همدیگر یک شرکت نقشه‌کشی و طراحی را اداره کردند. افراسیاب با بازی امیررضا دلاوری، فردی بود که از خارج می‌آمد و دچار اعتیاد به قرص‌های روانگردان بود. بازی خاص دلاوری توانست یک معتاد و خطری را که برای اطرافیانش دارد را به تصویر بکشد. این سریال سال ۸۵ به کارگردانی فیاض موسوی روانه آنتن شد.

پدری معتاد در گمشدگان

ترنج، سریال گمشدگان را یادتان هست؟ همان دختری که در رشته عکاسی تحصیل می‌کرد و در این حرفه مشغول بود. ترنج با مسیری متفاوت در زندگی روبه‌رو می‌شد و به مرور می‌فهمد که پدرش معتاد شده است. بهنام تشکر در قامت پدر ترنج و فرد معتاد سریال، توانست سیمای یک معتاد نگران خانواده را به نمایش بگذارد. نقشی که چالش متفاوتی داشت و به نظر می‌رسد برای مخاطبان هم حال و هوای دیگری داشت.

نمایشی طنز از یک معتاد

همیشه هم این‌طور نبوده که چهره معتاد در سریال‌های تلویزیونی به صورت خشک و جدی نمایش داده شود. به عنوان مثال سریال بزن‌گاه، شخصیتی به نام نادر داشت که همه به اعتیاد او شک داشتند و بارها هم جملاتی گفته بود که خودش را لومی‌داد. بزن‌گاه داستان مردی معتاد به نام نادر پرور بود که به همراه دخترش در سادر کرج زندگی می‌کرد و از همسرش مریم طلاق گرفته بود. پس از فوت پدرش اوس احمد پرور، او و برادرش صابر پرور، خواهرش بهجت پرور و شوهرخواهرش توفیق اجباری بر سر تقسیم ارث و میراث پدری که یک خانه و یک نانوائی بود به اختلاف برمی‌خوردند. شخصیت نادر به واسطه حال و هوای طنزی که داشت، برای مخاطب ملموس بود. رضا عطاران با بازی در این مجموعه نقش یک معتاد بی‌خیال را بازی می‌کرد که نگرانی خانواده برایش خیلی اهمیت نداشت.

یک معتاد دوست‌داشتنی

از مجموعه‌های دیگری که چهره معتاد را به شکل

طنز به نمایش درآورده بود، «نون خ» بود که چهره عمو کیوان را در قامت یک معتاد ترک کرده نشان می‌داد؛ البته ترک اعتیاد او را کسی باور نداشت و همیشه اطرافیانش این مسأله را با کنایه به او یادآوری می‌کردند. عمو کیوان عاشق خانواده بود و فریده جان از دهانش نمی‌افتاد. با این حال هر بار، جاساز اعتیادش را تغییر می‌داد و دنبالش می‌گشت. فضای کلی نون خ و نوع نمایش این کاراکتر، طنز بود و به همین خاطر به دل مخاطب می‌نشست.

بازیگری که معتاد نبود

ستایش، نامی آشنا برای سریال دوستان است. این مجموعه روایتگر زندگی دختری به نام ستایش بود که بعد از مرگ برادرش، همسرش را هم از دست می‌دهد و با چالش‌های زیادی در ارتباط با خانواده همسرش روبه‌رو می‌شود. پای اعتیاد از جایی وارد سریال ستایش می‌شود که طاهر به واسطه دشمنی‌های بسیاری که با او دارند، با اتهام حمل تریاک روبه‌رو شد و بعد از فرار از دست مأموران، تصادف کرد و از دنیا رفت اما در بخش‌های دیگر سریال هم بحث اعتیاد مطرح می‌شد و بازیگرانی مثل مختار سائقی که پیش از این هم در قامت معتاد بازی کرده بودند، نقش آفرینی می‌کردند. نکته جالب اینجاست که خود این بازیگر بارها اعلام کرده که حتی سیگار هم نمی‌کشد اما بارها نقش معتاد به او پیشنهاد شده است. البته او این را هم گفته که دوست دارد در نقش پدرخوانده مواد مخدر بازی کند. سائقی گفته بود: دوست دارم نقش گادفادر (پدرخوانده) ای را بازی کنم که مواد مخدر را جابه‌جا می‌کند. این نقش را اگرچه باز به نوعی تیپ شدن معنای می‌شود، خیلی دوست دارم و می‌دانم به بهترین شکل می‌توانم آن را ارائه کنم. در تله‌فیلمی نقش پدری را بازی می‌کردم که دختر تحصیل‌کرده و ویلایی دارد و ثروتمند است. کار خوبی از آب درآمد و برای حضور در جشنواره‌های خارجی بود اما نقش پدرخوانده هرگز قسمتم نشد.

معتادی که ایدز داشت

سریال پریا به کارگردانی حسین سهیلی‌زاده از جمله مجموعه‌هایی بود که چهره یک معتاد را نشان می‌داد. عمار تفتی در این مجموعه نقش یک معتاد را داشت. او پیش از این سریال هم، در مجموعه‌های رنگ شک و... علاوه بر اعتیاد به شیشه، نفر دوم یک باند مواد مخدر را بازی می‌کرد. قصه مجموعه پریا از جایی آغاز می‌شد که پریا پس از چند سال دوری از ایران به کشور بازمی‌گشت و با کیوان، پسرخاله‌اش ازدواج می‌کرد. کیوان به واسطه شرکت در یک مهمانی، به ایدز مبتلا شده بود و این سریال توانست فرهنگ سازی متفاوتی درباره این بیماران انجام دهد. عمار تفتی در این سریال، نقش شهرام را بازی می‌کرد که مسبب ابتلای کیوان به ایدز بود.

این مجموعه‌ها تنها بخشی از سریال‌هایی بود که در تلویزیون به نمایش درآمده است و در حقیقت برجسته‌ترین یا شناخته‌شده‌ترین مجموعه‌های تلویزیونی بود. باید به این نکته هم اشاره کرد که علاوه بر سریال‌ها، برنامه‌های مختلفی هم از صداوسیما پخش شد که حول محور اعتیاد بود.

